

de for Mænds Valgbarhed til Folketinget gældende Betingelser.“ Der er altsaa med andre Ord gjort et Forsøg paa at sætte de gifte Kvinder ned i Menigmands 2den Klasse blandt Kvindekønnen. Jeg synes, det er ganske mærkværdigt, at der fra konservativ Side lægges en saadan Skat paa Ægteskabet, at en Kvinde, naar hun indlader sig i lovligt Ægteskab, skal regnes for mindre værd end de Kvinder, som ere enten Enker eller fraseparerede eller forladte Hustruer. Jeg forstaar ikke, hvorfor det er sket. Vi have jo baade her i Tinget og i Landstinget sidste Sommer vedtaget en Lov, som sikrer den gifte Kvinde Myndighed. Jeg ved ikke, hvorfor vi nu paa en Maade skulle gøre hende til Mindrekvinde paa det kommunale Omraade. Det er for mig noget meget betænkeligt at se, at Landstinget har villet ind paa denne Vej. — I § 2 er der gjort en meget væsentlig og betænkelig Forandring, idet man ganske har udelukket Kvinder fra Valgbarhed. Det er jo saaledes, at medens Valgretten til Folketinget først indtræder for en Mands Vedkommende, naar han er 30 Aar, indtræder Valgbarheden, naar han er 25 Aar. Vi have mange Gange her i Folketinget haft den Glæde at have Folk mellem 25 og 30 Aar til virksomme Medlemmer af Tinget, og vi have ikke mærket nogen som helst Gene deraf, og Staten og dens Sikkerhed har ikke taget Skade deraf. Det er da løjerligt, at man fra konservativ eller saakaldt konservativ Side nok under visse Betingelser vil give Kvinderne Valgret, men ikke vil tillægge dem Valgbarhed, skønt man i politisk Henseende stiller større Fordringer og strengere Betingelser til Valgret end til Valgbarhed. Det er noget for mig uforstaaeligt. Jeg kan ikke fatte, hvad der, naar Kvinderne først ere komne saa langt, at de have Valgret til Borgerrepræsentationen, da skulde være i Vejen for, at de ogsaa skulde kunne vælge en af deres egne. At der ved mange Lejligheder er Brug for Kvinder i Borgerrepræsentationen, kan der vist ikke være Tvivl om. Spørge vi om de Grunde, som det høje Landsting har haft i denne Retning, se vi, at der i Landstingets Betænkning kun staar anført derom: „Man kan dernæst ikke gaa med til at

give Kvinder Valgbarhed i Kjøbenhavn, saa længe dette Spørgsmaal er uafgjort for det hele øvrige Land.“ Den Motivering forstaar jeg ikke, thi selve Valgretsspørgsmaalet for Kvindernes Vedkommende er jo ogsaa uafgjort i det hele øvrige Land, som det er det her i Kjøbenhavn. Jeg mener derfor, at hvis der ikke er andet at indvende derimod, end at det er uafgjort, har denne Indvending ikke noget Værd. — Der er dernæst i § 3 indført en Ændring angaaende Hyppigheden af Valgene. Vi have her i Folketinget fordret, at Valget skulde foregaa hvert andet Aar, men Landstinget har forandret det til hvert tredje Aar. Dette vil medføre, at medens der efter Folketingets Affattelse hver Gang skulde afgaa $\frac{1}{3}$ af Repræsentanterne, skal der efter Landstingets Affattelse afgaa Halvdelen. Jeg kan godt indse, hvorfor den konservative Side af Lovgivningsmagten har indført denne Ændring, hvorefter vi saa sjældent som muligt skulde komme til Valg, thi medens Demokratiet vokser i Styrke ved Agitation og ved politisk og kommunalt Liv, søger Konservatismens sin Styrke i stille og rolige Forhold, hvor der ikke tales om og ikke tænkes paa offentlige Anliggender, hvor der er Ro i Gaderne og ingen Agitation. Det vil altsaa her være Folketingets Sag at vælge, hvad der maatte være fornuftigst og rigtigst ikke for Bevarelsen af den konservative Side af Sagen, men efter almindelige gode Begreber, der have Kurs her nede i Folketinget. — Den sidste væsentlige Forandring, som Folketingets Forslag er undergaaet i Landstinget, findes i § 29 i Slutningen. Den angaar det Tidspunkt, da Loven skal træde i Kraft, og den Virkning, det vil have paa det første ny Valg. Efter Folketingets Affattelse skulde Loven være traadt i Kraft nu aften 1ste Januar — det lader sig altsaa ikke gøre — og Repræsentanterne skulde afgaa i den Rækkefølge hvori de efter de hidtil gældende Regler staa for Tur dertil. Det vil altsaa sige, at naar vi første Gang skulde gaa til Valg efter den ny Lov, skulde der afgaa en Tredjedel af de Repræsentanter, hvis Mandater vare ældst. Saaledes som Landstinget nu har affattet Loven, kunne vi paa